

[Westerby.]

flere forskellige partier samarbejder, bliver de jo ikke ét, men ud fra hver sit udgangspunkt samarbejder man om at få fornuftige løsninger. Det er jo det, det drejer sig om. Man opgiver ikke sine principielle standpunkter, fordi man er parat til at samarbejde med andre, og det, der skal til i det høje ting i denne situation, er, så vidt jeg kan se, samarbejdsvilje, og den skal det i hvert fald ikke komme til at skorte på fra min side.

Holger Eriksen: Både skriftligt og mundtligt har det ærede medlem hr. Erik Eriksen gjort gældende, at det var nødvendigt at få foretaget en dybtgående undersøgelse af årsagerne til, at Danmark er imellem de lande, der har den største prisstigning, altså er et af de lande, hvor inflationen virker kraftigst. Det ærede medlem har heller ikke lagt skjul på, at det var hans opfattelse, at den væsentligste årsag var den automatiske pristalsregulering.

Nu vil vi imidlertid formodentlig i hvert fald i løbet af kort tid få en ny lønningskommission, og jeg er 100 pct. sikker på, at jurister m. fl. over for den vil dokumentere, at uden hensyn til, at regulerings- og overenskomsttillæg til statens tjenestemænd ydes som en procentdel af lønnen, er deres lønninger betydelig lavere end det, der opnås i den private sektor. Det viser, at der er sket en større indtægtsstigning i de grupper, der er uden for den automatiske pristalsregulering, end hos dem inde under den. Det er også et fingerpeg om, at uden hensyn til den meget store reallønsforbedring, som arbejdere og tjenestemænd har opnået, er den økonomiske ulighed i vort samfund blevet større i stedet for at formindskes. Men bortset derfra er jeg enig i, at en sådan undersøgelse bør iværksættes.

Jeg er videre af den overbevisning, at hvis en sådan undersøgelse bliver ført til bunds, vil det vise sig, at en væsentlig del af den inflation, vi lider under, er selvskabt, og at den ikke vil ophøre, lige meget hvor mange nye skatter man gennemfører, hvis man ikke vil gå til ondets rod og standse den oppustning af grundværdierne, som har været inflationens væsentligste årsag.

Ophævelsen af loven om grundstignings- skylden betød, at det offentlige gav afkald

på en indtægt, der efter 13. almindelige vurdering ville have udgjort ca. 400 mill. kr. årlig. Jeg vil mene, at den højtærede finansminister nok kunne have haft brug for de småskillinger i dag. Men man eftergav også en kapitaliseret grundværdistigning på ca. 14 milliarder kroner. Da lovforslaget blev behandlet, søgte jeg forgæves at få en prognose over, hvilke virkninger det ville få for den økonomiske udvikling. Nå, den kunne jeg naturligvis også undvære. Man behøver ikke at være økonom for at forstå, at giver man 14 milliarder kroner til en lille gruppe af borgere, må andre udrede et tilsvarende beløb. Man behøver heller ikke at være økonom for at forstå, at noget sådant vil medføre en voldsom forskydning i formuefordelingen og som følge deraf også i indkomstfordelingen. Desuden må den naturligvis påvirke priserne i opadgående retning.

Tager man salgsstatistikken for andet halvår 1964 for ubebyggede grunde på under 2.000 m² — og det var det halvår, hvor man vel ikke hele tiden vidste, at grundstigningsskylden ville blive ophævet, men hvor man dog havde sikkerhed for, at den ville blive fikseret — viser det sig, at der i dette halvår i København og på Frederiksberg har været en stigning i den gennemsnitlige m²-pris fra 81 til 192 kr., altså mere end en fordobling i dette halvår. Det må dog anføres, at gennemsnitsprisen i det foregående halvår lå relativt lavt. Alligevel er denne prisstigning formidabel. For Københavns amt er der en stigning fra 62 kr. 60 øre til 67 kr. 70 øre, medens bevægelsen ikke er stærk i det øvrige land. Undersøger man prisstigningen fra 1956 til 1964, er den for København og Frederiksberg fra 50 kr. 80 øre til de nævnte 192 kr., altså omtrent en firdobling på 8 år. For provinsbyer over 20.000 indbyggere er stigningen fra 6 kr. 10 øre til 22 kr. 40 øre, altså også næsten en firdobling. For andre provinsbyer er stigningen fra 5 kr. 80 øre til 13 kr. 10 øre. I Københavns amt er stigningen fra 11 kr. 60 øre til 67 kr. 70 øre, næsten en seksdobling, og for landdistrikterne i de øvrige amter er stigningen fra 4 kr. 10 øre til 14 kr. 30 øre.

Man kan sige, at i det meste af den tid, loven om grundstigningsskyld var gældende, har den altså ikke formået at standse pris-